

рин необхідно вчасно і правильно проводити профілактичні обробки.

Для покращення рівня профілактики хвороб тварин необхідно проводити інформаційно-просвітницькі заходи серед населення, спрямовані на підвищення обізнаності про необхідність обробки від зовнішніх паразитів та вакцинації тварин. Крім того, необхідно посилити контроль за бродячими тваринами, а також проводити профілактичні заходи щодо знищення переносників інфекцій.

ОЦІНКА ЕПІЗООТИЧНОЇ СИТУАЦІЇ ЩОДО КИШКОВИХ ГЕЛЬМІНТОЗІВ СОБАК В УМОВАХ М. ДНІПРО

Білан М. В. – к. вет. н., доцент

Бойко К. І. – вихованець Дніпропетровського
територіального відділення МАН України

Дніпровський державний аграрно-економічний університет,
м. Дніпро

Актуальність проблеми. Більшість збудників гельмінтозів здатні паразитувати не тільки в організмі домашніх тварин, а й в організмі людини. Щороку у великих містах збільшується кількість домашніх і бродячих собак. Значну частину тварин своєчасно не обстежують, тому вони є джерелом багатьох хвороб (Silva et al., 2020). За результатами клініко-паразитологічного дослідження 90 собак в умовах України, зокрема м. Харків, гельмінтози зареєстровані у 65,5 %. У собак виявлено збудників анкілостомозу (24,4 %), унцинаріозу (20 %), токскаррозу (14,4 %) та трихуриозу (18,8 %) (Пономаренко та ін., 2016). На території інших держав

у м'ясоїдних тварин найпоширенішими видами кишкових гельмінтів є *Stromgyloides stercoralis* (Bavay, 1876), *Toxocara canis* (Werner, 1782), *Toxascaris leonina* (Linstow, 1902), *Trichuris vulpis* (Frölich, 1789), *Uncinaria stenocephala* (Railliet, 1884), *Ancylostoma caninum* (Ercolani, 1859), *Echinococcus granulosus* (Batsch, 1786), *Dipylidium caninum* (Linnaeus, 1758), *Diphyllobothrium latum* (Linnaeus, 1758), *Taenia pisiformis* (Bloch, 1780), *T. hydatigena* Pallas, 1766. (Paulos, 2012; Das et al., 2012; Eguía-Aguilar et al., 2012). Дані щодо поширення гельмінтів собак в умовах великого мегаполіса – м. Дніпро за останні роки відсутні, тому дослідження щодо поширення паразитарних хвороб та видового різноманіття їх збудників є актуальним питанням.

Мета роботи: оцінити епізоотичну ситуацію щодо кишкових гельмінтозів собак в умовах м. Дніпро.

Результати дослідження. Дослідження проводили впродовж 2021 р. на території м. Дніпро. В експерименті досліджено дві вікові групи: тварини до шести місяців та старші за один рік. Епізоотична ситуація щодо кишкових гельмінтозів собак в умовах м. Дніпро була неблагополучною. У тварин виявлено збудників нематодозів – паразитів органів травлення. Серед представників класу Nematoda визначено *T. vulpis*, *U. stenocephala*, *T. leonina*, *S. stercoralis*, а також *T. canis*. Видовий склад нематод у тварин двох експериментальних груп (віком від одного року і більше, а також віком до шести місяців) різнився. Загальна екстенсивність інвазії тварин віком від одного року досягла 41,2 %. Найвища екстенсивність інвазій зареєстрована за трихурузу, найнижча – за стронгілоїдозу. У тварин до шести місяців показник загальної екстенсивності інвазії був вищим, ніж у тварин попередньої експериментальної групи і становив 57,1 %. При цьому найви-

щу екстенсивність інвазії зареєстровано за унцинаріозу та токсокарозу, найнижчу – за трихурозу. Загальна інтенсивність ураження тварин віком від одного року становила в середньому 666 ± 153 екз./г фекалій, у тварин до 6 місяців – цей показник був майже у два рази вищий (в середньому 1385 ± 163 екз./г фекалій). Найвища інтенсивність інвазій у тварин старше шести місяців зареєстрована за трихурозу (988 ± 7 екз./г фекалій), найнижча – за унцинаріозу (38 ± 13 екз./г фекалій). Ці показники дещо різнилися у собак другої експериментальної групи: найвища інтенсивність інвазії зареєстрована за токсокарозу (650 ± 85 екз./г фекалій), найнижча – за трихурозу (367 ± 51 екз./г фекалій).

Висновки: епізоотична ситуація щодо гельмінтозів собак в умовах м. Дніпро – неблагополучна. До видового складу збудників гельмінтозів собак м. Дніпро належать *T. vulpis*, *U. stenocephala*, *T. leonina*, *S. stercoralis*, *T. canis*. Цуценята, віком до шести місяців, інтенсивніше уражаються токсокарозом і унцинаріозом, ніж тварини старшого віку.

ЕПІЗОТИЧНА СИТУАЦІЯ ЩОДО ХЛАМІДІОЗУ СОБАК В КРАЇНАХ СВІТУ

Бісюк В. В. – аспірант

Галатюк О. Є. – д. вет. н., професор

Поліський національний університет, м. Житомир

Актуальність проблеми. Хламідіоз – це зоонозне захворювання, спричинене грамнегативними бактеріями, до яких відносяться *Chlamydophila felis*, *Chlamydophila abortus*, *Chlamydophila psittaci* і *Chlamydophila caviae*. Ця хвороба є ендемічною інфек-